

Inskriften är följande:

tar lit : raisa : stain : pensa : eftir : ketilhaufpa : fapur : sen : boanta : kopan : kup Mellan linjer
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55
 på stenens mitt uppåt: **helbi : has : ant**
 60 65 70

Namnet **tar**, som annars icke är uppvisat men möjligen förekommer som öknamn i ack. sg. **uint tar** B. 278, L. 359 Stavsund, Uppl., ingår säkerligen i ortnamnet **tarstapum**, Forsa-ringen, nu Tåstad, Högs sn, Hs., varigenom *ā* betygas, och är kanske ordet *tār* n. och m. »tår», ursprungligen brukat som öknamn.

Översättning: Tar lät resa denna sten efter Kättelhovde, sin fader, en bonde god. Gud hjälpe hans ande!

20. Smedsta, Hölö sn, Hölebo hd.

Pl. 19.

Litteratur: Dybeck, *Runa*, fol. I, s. 77, teckn. pl. 18, nr 16; Boije, Sv. fornminnesför. tidskr. V, s. 140; teckn. av Boije.

Om stenens fynd anför Dybeck, *Runa fol.*, Sthlm 1865, s. 77 följande: »Denne ofullständige runsten fanns för tre år sedan, vid rensning af ett obetydligt vattendrag i Smedstads norra gårde, icke långt från en öfver vattendraget varande bro, hvaröfver en troligen urgammal väg — nu byväg — löper norr ut till och genom gränsskogen mellan Hölebo och Öknebo härad, Linga malm. Sannolikt står fotstycket med några få runor af inskriften sunket i jorden på sitt ursprungliga rum i närheten. Det har, oaktadt trägna efterspaningar, ännu icke kunnat finnas. Äfven i brofästena är sökt, men förgäfves.»

Runstenen ligger vid en väg över gårdet norr om Smedsta, på den egendomens mark, som heter Smedsta backe och är ganska långt från Smedsta gård, vida närmare Smedsta Västergård.

Ämnet är ljus gråsten, höjden 1,22 m, bredden nedtill 70 cm, i toppen tangerande övre slingan 40 cm, tjockleken i brottet 30 cm.

Stenen saknar kors. Det ser ut, som om spår av ett sådant finnes under slingans topp men dessa äro ytterst osäkra.

Att 2 är **p**, har redan Boije påpekat. Om 6 **r** gäller, vad Boije anmärker, att bistaven är något grund, men att 6 är **r**, är säkert. Av 7 **t** är stavens spets borta, men bistavarna synas på ömse sidor. 8 kan jag liksom Boije blott läsa som **i** med staven något krökt nedtill, och därefter följer punkt. Boije har riktigt läst 9—12 **riti** och 17—21 **pensa**. I 22—26 **aftir** äger Dybecks uppfattning av 23 som ett **f** med korta bistavar stöd i ristningen; den nedre bistaven, som är tydligast, utgår 1 cm nedifrån och är 3 cm lång, den övre 3 cm nedifrån och torde vara 3,5 cm lång. I 27—32 **purfas** är nedre strecket på 29 **r** draget långt åt höger, 32 **s** har mycket kort mellanstreck.

Inskriften är följande:

-upmunr ti : riti : stin : pensa : aftir : purfas : fu-
 5 10 15 20 25 30

1—6 är uppenbarligen namnet Gudmund, 27—32 Torfast med en runa avglömd i vartdera. 7—8 **ti** har antagligen avsetts att jämte 6 **r** beteckna pret. *rætti*, som dock rättats till 9—12 **riti**, 33—34 **fu-** utfyller Dybeck till **fu**[pur], vilket sannolikt är riktigt; möjligt vore ock **fu**[stra], jfr Sö. 97 Jäder.

Översättning: Gudmund reste denna sten efter Torfast, (sin) fader.